

Kenah Cusanit

La/Sat 23 Elo/Aug 2025
Poetry Mixtape, Runokuu

- 11-25 suomeksi kääntänyt Reetta Karjalainen
- 26-40 translated into English by Leontia Flynn
- 41-55 auf Deutsch

Kenah Cusanit (s. 1979) on orientalisti ja etnologi. Hänen esikoisrunokokoelmansa *aus Papier* julkaistiin 2014, ja sitä seurasi *Chronographe. Chorologien I* vuonna 2017. Hänen palkittu esikoisromaaninsa *Babel* (2019) sai Saksassa ylistävän vastaanoton ja se oli ehdolla Leipzigin kirjamesujen kirjallisuuspalkinnon saajaksi. Cusanit asuu Berliinissä.

Kenah Cusanit (b. 1979, Blankenburg) is an orientalist and ethnologist. She has been awarded numerous prizes for her essays and poetry. Cusanit's debut poetry collection *aus Papier* was published in 2014, followed by *Chronographe. Chorologien I* in 2017. Her award-winning debut novel *Babel* (2019) was lauded by the critics in Germany and it was shortlisted for the Leipzig Book Fair Prize. Cusanit lives in Berlin.

"These poems are descriptions of times and places, each in a poetic thought image (Denkbild) following Walter Benjamin. The settings include a hill outside LA, Haiti in 1767 or the stable of Bethlehem at Jesus' birth. People like Diego Velásquez, Jane Austen, Carl Gustav Jung or the author herself are called up."

"Cusanit seduces us not to orient ourselves safely outside the text, but to walk within it, only to be allowed to harvest more from these poetic thought images."

Asmus Trautsch, Versopolis.com

2979

yllätyksenä kuitenkin linnut, että ne elävät. Näinä aikoina
näillä laajalle levinneillä tienoilla, lentävät puihin. Pesät
pellavasta, pesät pellavasta! Että puut kasvavat
meren reelinkiin nähdemmin, oiva kohde
kritiikille. meri, joka on pitkäveiteinen. että sen ylitse voi ajaa
muttei kävellä. että se on syvä. tällä pohjattomalla
vedellä on pohjimmainen syy, minut. että ylitseni voi ajaa
muttei kävellä. logiikkaa, joka johtaa onnistuneeseen
pieneen taivaaseen, tai sitten ei.

1826

eilen katselin kahdeksan tuntia ikkunasta
työhuoneessani. se riitti, eron
kameran ja itseni välillä sabotoimiseksi ja tuloksen
tinalevyllä projisoimiseksi. Katselin kyyhkyslakkaa
ja puuta ja takan savupiippua.
Katselin valoa ja varjoa. Katselin itseäni:
sekavaa, alituista subjektia. eilen en tehnyt kahdeksaan tuntiin
mitään muuta, katsoin vain ikkunasta. Laventelin tuoksu
kohosi nenääni, kuin ilmavirtaus.

663

ensimmäinen ihminen, joka kiipesi vuorelle, joka oli tulivuori
oli munkki, joka ei halunnut uskoa. Ensimmäinen ihminen
joka kiipesi vuorelle, joka oli tulivuori, oli munkki
joka ei halunnut uskoa, että vuori, joka on tulivuori
onkin vain hänen mielensä ilmentymä. Siinähan seisoo
vuori. Siinähan seisoo vuori, joka on tulivuori. Tie,
se jumalten, ei ala mielestä, se olisi aivan liian shintolaismaista,
tämä vuori seisoo niin kovasti paikallaan, että näen sen jopa, kun
olen sulkenut silmäni.

1983

Tämä hetki on kotitekoinen. koettelin vasta myöhemmin sen taivaanlaajuista kattoa: kaunis ilta, jo haalistunut. seisoin tässä, oleskellakseni oikein. Mitä voin ylhäältä nähdä, paitsi asioita, joilla ei ole näkymää. Objektiivista, jota elvytetään (subjektiivisesti), jottei se tulisi nolatuksi. Subjektiivista, jota (objektiivisesti) ei voi elvyttää ilman että se tulisi nolatuksi. mitä sanon, jos minulta kysytään, miksi olen kiivennyt tänne – leikinkö auringonlaskua?

1815

Palvottu, kirjoitan sinulle, en tiedä, miten sinulle muuten ilkosillani jotain ilmoittaisin. luulin Cassandran ja Marthan ja äidin asuvan luonani. sanohan, kuinka pitkään en huomannut sitä? yhtenä aamuna löysin sinut kirjoitettuna papereitteni väliin. tänään en näe itseäni taaskaan majani ympärillä juoksemassa. Näen itseni sen sisällä, informoimassa sinua. miksi en asu pensasaitaa leikatakseni. Lehtiä lakaisisin, kasaisin asumuksia siileille en viivytelisi proosallisen tähden.

1871

Annoin sinulle tulisormuksen, sanomatta: tämän tahdon takaisin. jokin sai sen murtumaan, sinä et tiedä tietenkään enää, mikä. Olen silta, paraabeli. puhun sinulle, yritän oitis paleltua. tulisormuksen annoin sinulle ja mitä sinä teit: sinä annoit sen murtua. minä väännyn vastineeksi. murrun murtumistani kunnes murtuminen on tavanomainen toimi. annan sinulle esineitä jotka tulee pilkkoa. avaan turvallisen välimatkan päässä aleuttilaisen myyntikojun. vaadin kymppin näkymästä.

1904–1908

Voi Luoja, se menee ohi, ad litteram, litteratum, iteratum:

Vettä ja hiekkaa ja timantteja Drakensbergenin vuorilta.

menee ohi parin sekunnin päästä ja sitten häi...

kuin jokin abstraktisti liikutettu, pikkulapsenkädellä Atlantin valtameren

maalattu. Pikkulapsen maalaaminen on suunnaton akti coriolisvoimaa -

minkätakia joki kääntyy juuri ennen Intian valtamerä ja

virtaa sitten 2000 kilometriä vastakkaiseen suuntaan? minkätakia

lapsi maalaa nopeammin ja nopeammin? älkäämme koskaan

pysykö aiheessa, laulakaamme koraali

ohi menneistä asioista ja läsnäolevasta sanastosta.

1933

Esimerkiksi A:n syntymäpäivä, syyskuun lopussa. voitteko Te kuvitella, että yksi A voi värjätä kokonaisen sanan punaiseksi. mielummin ei. Teidät suljettiin mielisairaalaan. varoittavana esimerkkinä vuonna 1933, ette koskaan enää pääsisi tivoliin ja huvittelemaan. jokin hänen hiustensa muodossa, kenties hänen kiharansa, ei sovi A.:lle. Ehkäpä vain tapa, jolla A kampa hiuksiaan – luulen hänen käyttävän väärää kättä –, ennen kuin hän menee maata ja laskee päänsä nimensä alkukirjaimille.

1454

nyt ne lopultakin liikkuvat, vaikkakin itsenäisesti. minä
en tosin näe eroa kangaspuihin, mutta
uskon Teitä, että tämä on kirjanpainopaja.
Uskon, että olisi hyvä, jos kaikki ihmiset yhtäaikaan
lukisivat samaa ja alkaisivat vähitellen ajattelemaan loogisesti.
Uskon, että he, nähdessään logiikan edessään
myös käyttäytyisivät loogisemmin. oi, näen lapsia rivissä
seisomassa, kuin sotilaat, tai pienet soittimet yhtä säveltä
soittaen.

7–4 eKr.

tämä talli on yksinkertainen konsulaatti kaupungin laidalla. Joosef, siinä siis tuudittaa vaimosi hieman levällään täydellisyydessään, oljissa ja hiuksissa. *Virgo Deum genuit?* kuin pienokainen rauhoittuisi muttei tarpeeksi. *apparuit* muttei rauhoittunut. *genuit quem divina voluit clementia*, täten autat tuudittamaan, *clementia*, täten tuuditat, se olkoon palkintosi, yksinkertainen jumalanruno, joka pyörii ja pyörii ja ei etene ja *omnes nunc concinite* ei milloinkaan etene mutta *voce pia dicite* palkituksi tulee tässä somnuksessa jokainen lapsukainen, Joosef, *nato regi psallite*.

1455

Ruusujen sodat Englannissa eivät kiinnosta meitä, niin kauan kuin on olemassa puusika. Puusika tekee, kun se on astunut puukoiran tilalle, tarkalleen sitä, mitä se myöskin 1815 tulee tekemään: se kulkee säyseänä ja ymmärtäväisenä ympäriinsä ja mietteliäsyydeltään, jota se luulee sydänsäryksi se tulee tuskin koskaan ulos tallistaan. sen turvallisuuden tarve johtaa asiat usein hakoteille, ja tekee ne myöskin pitkästyttäväiksi. Toisin kuin vesisika (663,1983) joka leikkii intuitiivisesti tulella, mutta on myös kovin naiivi.

1521

löydä sanoja tilanteelle merellä. löydä sanoja.
selaile pohjoista. taivasta. silmiesi
sivua. Acrux, Becrux, Gacrux, Decrux. selaile
meren hylkytavaraita, kolmimaston lintukantaa. Löydä
sanoja Amerikkaan. jotain tähdistä, paitsi valaistua
pysähtyneisyyttä, etelän ristiä, pyhintä perille löytämistä
kronologisessa tilassa. kuka keksi laivojen
rakentamisen, joita liikutetaan ulkoa päin. liikkumaton laiva
ja sen yllä valkoisena aurinko, on hauta. on sana.

65 000 000 eKr.

jotkut meistä tulevat pääsemään Himalajalle asti ja saamaan haudan vuorilta, siellä maataan korkealla. Vaikkakin kuten täällä: kuoressa, joka, jos onni meitä suosii, vasta putoaa, kun olemme kivettyneet, kun pehmytosat on korvattu ja huuhtoutuneet ulos, kalkki ja pikkukivet sisään. ei mitään hyötyä siitä, että puristi jalkoja päätä vasten ja pysyi rauhallisena kotilon viimeisessä kammiossa. ei mitään hyötyä olla täällä kolmesataa miljoonaa vuotta (täältä merenpohjasta rapuja etsien), jättääkseen seuraavaksi kolmeksisadaksi painauman.

977

ennen kuin keisari lähtee etelään, mutta miten? ennen kuin jokainen saa tietää, että sellainen on olemassa, viritän sen vielä kerran: sävelmärekisterin biisi, keksitty löytämään rekisteröimättömän runouden muodot, sopimattomat sanat sopivasta paikasta. ennen kuin keisari lähtee etelään ja katsastaa uudet rakennukset, mutta miten? tuo sokea pieni Aatami savesta, miten hän seisoo siinä, ensimmäinen ihminen joka huomaa, että hänen ympäristönsäkin liikkuu, dynastia muuttuu teollisuudeksi, terminologia, jota hän moittii, mutta käyttää ja vähän vihaa itseään sen vuoksi.

2017

mitä Desaguaderosta käsin ei näe: miten samanniminen joki virtaa kaupungin läpi ja kaiken ylimääräisen veden kera järveä eteenpäin. Desaguaderolaisten näkökulma: tuo järvi, jonka halki joki juuri kulki. näkymä kaloihin ilman näkymää, ja esi-isiin, jotka ovat piiloutuneet (ennen Inkoja, 3800 metriä meren yllä Vihviläsaarilla risteillen). Lingvistinen taka-autuaallisuus toisesta näkökulmasta, kronograafinen pysähtyneisyys et cetera. he sanovat: *menneisyys on edessämme, tulevaisuus takanamme.* lause tai kirjainreservaatti, Kordillieerimaisema.

